

Christianus Crusius⁵⁸
 Leonardo Eulero,
 viro illustri, matheseos
 sublimioris plurimarum
 quae aliarum litterarum
 antistiti, academico imper.
 societatis Petrop. et in regia
 societate Berolinensi classis
 mathematicae directori,
 societ. reg. Gallicae sodali,
 fautori suo eximia

S. D. P.

Co
 Et si nunquam animo memoriam pristinae TRA⁵⁹
 beneuolentiae et insignis humanitatis, qua me olim
 hic antea ignotum TTDI excepisti, dimiserim; nondum
 tamen in hunc diem ausus eram ad TE ullas litteras
 scribere. Inarus enim conditionis meae, longe TRA di-
 gnitate inferioris, nolebam committere, ut ambitione
 potius, quam officio ductus, morari TRA tempora, sub-
 limium litterarum studiis debita, importuna velle sedulita-
 te viderer. At discedente hoc viro amplissimo, plurimo
 quae mihi usu coniuncto, J. G. Gmelino, collega nostro
 suauissimo, non amplius dubitavi, ubi hac tam optabili
 occasione, ut conciliatore isto recuperare TRA bene-
 uolentiam, summo mihi omni tempore et usui et
 ornamendo futuram, et qua ultro me quondam
 dignatus es, pollicitatione submissioris obsequii et
 debita reuerentiae, qua TRA semper merita et par-
 tum illum ingenio splendorem colam, plenus spe ac fi-

ducia humanitatis et elegantiae TUE tentarem. Annus
 est propemodum, ex quo cooptatus academicorum omnibus suf-
 fragiis et accedente postea Ill: Praesidis auctoritate
 atque decreto obtinui locum professoris antiquita-
 tis humanitatisque studiorum ordinarium. Est, quod
 Ill: Praesidis egregium inde fauorem, et Teptofii quo-
 que, V. Cl. fidem atque studium in me ornando prae-
 dicem. Sed unius ampliss: Schumacheri abalienatione
 a me animus, idque nulla plane mea culpa, etsi eius
 omni diligentia et obsequio saepius recolligere vo-
 luntatem laborauerim, nullis tamen adhuc studiis
 nulla contentione mea, placari potuit. Efficitur hac
 infelicitate mea, ut nondum satis tuto in praesidio
 res meae consistere videantur, utque Ill: Praeses, per-
 suasu et inductu huius viri, de salario 660. Rubri, quod
 petii, etsi sanctius promisso, decernere magno meo cum
 incommodo ac detrimento moretur. Exponet T. F. D.
 summa fide omnes harum rerum rationes, et te-
 stimonium meo ingenio, industriae et moribus eius-
 modi apud TE dabit, unde coniecturam facias, quid
 iure, quibus meis meritis has fortunae acerbitates,
 perferam. Erone improbus, si TE imploro atque
 precibus exire rogo, des hoc humanitati, cuius esse
 memores semper bene nati solent, des honori aca-
 demiae nostrae, des meis immeritissimis miseriis, ut
 me aliqua commendatione, in quantum conscientia
 recti aequique et elegantia TE TRA admonebunt, apud
 Ill: Praesidem et Teptofium quoque, si id commodo TRO
 fiat, iuves. De reconciliando mihi ampliss: Schumache-

ri animo via TE cogitare vellem. Neque enim suppli-
 cari cuiquam humiliter potest, quam ego illi iam feci
 ut iure verear, ne in exorando eo omnis frustra
 suscipiatur labor. Sed adhibebis TV ad haec V. A.
 Gmelinum, a quo omnes nostras rationes discas.
 Noli autem TV gravari, si TE, quo aequiorem non
 facile quenquam et academiae nostrae magis stu-
 diosum cognovi unquam, rogo, homo, cui in habenda
 et referenda quoque, si qua possit, gratia nil
 fide, contentione et sollicitudine sit antiquius. Sed
 dispicies TV haec pro sapientia Ttst, commodabis-
 que mihi patrocinium et auctoritatem TVO arbi-
 tratu. Est haec in rebus nostris, ut dudum nosti, si
 verbo Propertiano sit venia, rota, ut honesta libe-
 ralium ingeniorum virtus vincatur aut vincat,
 prouti fortuna superba arbitria verterit, aut po-
 tentiae eorum, a quibus exagitamur, plus minusve
 licuerit: ut nemo, nos externa omnium bonorum
 ope indigere, iure dubitare possit. Sed dabisne,
 vir illustris, veniam inuerecundiae meae, qui etiam
 Ttst molestiam aliquam adferre postulem.² Inter-
 cedit mihi cum Gesnero, Poettingensi professore, consuetu-
 do litterarum. Eas quum non recte antea curari
 animaduertissem, scripsi illi, ut ad TE, si quid habue-
 rit ad litteras et mea studia spectans, quod mihi mit-
 tere velit, perferendum curet. Concepi enim eam
 de TVst comitate spem, ut Ttst non ingratis
 fore hanc molestiam, qua tamen et academiae ho-
 nori et meo consulas, putarim. Quod si aliquid
 impendendum isto nomine erit, agam cum Leplosio,
 et me effecturum spondeo, ut ab academia id omne

33V
bona fide et celeriter recipias, ne T E forte super-
vacua erga me benignitas ullo modo gravare queat.
Nollem autem, recta academiae mittas, si quid inde
Goettinga acceperis, quin me per alios, Goldbachium
forte, aut quoscunque, quibus extra academiam
scribes, certiorum ea de re facias. Solent enim litte-
rae ad me ab exteris scriptae non resignari modo
semper, sed multae quoque interuerti. Sed haec ipsa
quoque ex Gmelino accuratius cognosces. Quod
superest, fac aurem facilem honestis precibus
et petitioni meae comis et benignus praebear. Non
quidem possum ego vlla in re sperare, ut vicem
T J D I referre possim. Quia tamen hoc habet omnis
egregia doctrina, quae in T E est tanta, ut in nullo
unquam illustrior fuerit, ut animum semper supra
vulgus et turbae morosa fastidia efferat, non licet
mihi T E alium spe et opinione concipere, quam praedi-
ctum isto humanitatis sensu et benignitatis delecta-
tione, qua T J D I vel infimum quemque, qui litteris
modo dedecori non sit, deuinciendum quoque et or-
nandum iudices. At T R vale, totique clarissimae
familiae T R A E obsequia a me et salutem nuncia,
et incolumis superstesque diu feliciter res T R A S gere-
re litterarum. D. Petropoli d. XI. Cal. Aug. A. P. C. D.
CLDCCXLVII.